

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Pia Christmas-Møller gjorde meget ud af at forklare, at når nu statens advokat, Kammeradvokaten, har udtalt, at staten vil tabe sagen med fynd og klem, så er der ingen grund til at gennemføre en retssag, som staten står til at tabe.

Jeg vil godt bede fru Pia Christmas-Møller om at redegøre for over for Folketinget: Hvad får Det Konservative Folkeparti til at tro, at sådan en holdning hos Kammeradvokaten nødvendigvis medfører, at domstolene kommer til det samme resultat?

Vi skal jo huske på at stille det meget væsentlige spørgsmål: Hvem er egentlig den krænkede part? Er det finansministeren, som har fået et skår i sin karriere? Er det nogle embedsmænd, som ikke har rådgivet finansministeren ordentligt under forhandlingerne? Hvem er den krænkede part?

Den krænkede part er den danske skatteyderbefolkning, som fuldstændig uden indflydelse på noget som helst bare kan se en sag passere revy for øjnene af sig og konstatere: Nå, det var søreme ærgerligt, så må vi altså fylde 300 mio. kr. statspenge over i Københavns Kommune. Det er den krænkede part, og den krænkede part får ikke andet end et eller andet stykke papir med en Kammeradvokats ord for, at sådan skal det være.

Derfor ville det da være den naturligste ting i verden at lade sagen prøve ved domstolene, sådan at man kan se, om Kammeradvokaten i denne her sag har ret. Men Kammeradvokaten har jo bare den sidste håndfuld år gang på gang taget fejl og vildledt – ikke vejledt, men vildledt – Folketinget og givet forkerte råd osv. Det er et simpelt advokatfirma. Det kan jo tage fejl. Det får betalt sit honorar af finansministeren for at rådgive finansministeren. Finansministeren ønsker ikke retssagen. Finansministeren ønsker at betale pengene. Og derfor er det jo ikke finansministeren, der i den her sag er den krænkede part; det er skatteyderbefolkningen.

Så er fru Pia Christmas-Møller inde på betragtninger om, at begge beslutningsforslag skulle få den konsekvens, at staten skal sende en check til Københavns Kommune. Det er selvfølgelig tilfældet for B 99, altså SF's beslutningsforslag, men i det beslutningsforslag, Fremskridtspartiet har fremsat sammen med Venstre, er der bestemt ikke lagt op til, at der skal sendes en check. Der gøres opmærksom på, at finansmini-

steren kan søge om at få flertal i Folketinget, men i hvert fald for Fremskridtspartiets vedkommende deltager vi ikke i etableringen af det flertal.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg må sige til fru Pia Christmas-Møller, at når Venstre ikke kan tilslutte sig det forslag, som SF har fremsat, så er det netop, fordi der i SF's forslag er et ubetinget tilsagn om at udligne differencen mellem handelsværdien og de 295 mio. kr. Et sådant tilsagn vil vi ikke give. Vi ønsker behandlet en fornyet ansøgning om den aftale, der er indgået med Københavns Kommune, og herunder i hvilket omfang der skal tilføres Københavns Kommune statspenge.

Men der er noget, jeg ikke forstår i argumentationen fra den konservative ordfører. Det er den sikkerhed om, hvad Kammeradvokaten egentlig siger. For Kammeradvokaten siger udtrykkelig, og det er det, han slutter af med i sit svar af 23. februar, at hvis der skulle være sådanne oplysninger om forureningen af de to grunde, jeg bl.a. nævnte – Niels Brocks Gade 8 og Irlandsvej 93 – at det kunne danne baggrund for en ændring af 19. almindelige vurdering, vil det være sådan, at staten kan nægte at betale et beløb, der svarer til 19. almindelige vurdering. Det er præcis det forbehold, Kammeradvokaten tager.

Så gør han yderligere det – i øvrigt som den eneste – at han skriver på side 2, at Københavns Kommune har gennemført geotekniske undersøgelser, der viser, at grunden Irlandsvej 93 er stærkt forurennet. Men vi ved, at Told og Skats regionschef har sagt, at man har overhovedet ikke indregnet forureningen eller forureningsrisikoen i vurderingen. Hvordan kan det så være, at man vil afvise at undersøge, om det ikke er sådan, at ejendommen i virkeligheden er værdiløs, og at staten derfor ikke er forpligtet til at overtage den? Det er det, vi mangler at undersøge.

Og endelig vil jeg godt spørge fru Pia Christmas-Møller, om det ikke er sådan, at hvis det skulle komme til en sag – hvad Venstre ikke ønsker – kommer staten vel maksimalt til at betale det, den også skal betale ifølge det aktstykke, som boligministeren har fremsendt til Finansudvalget. Det er jo præcis det beløb og dermed det tab, som staten alligevel får, vi så kommer til at udrede.